دانشگاه‌ها چگونه نابرابری را در جامعه تشدید می‌کنند؟

دانشگاه‌های دولتی از کسی پول نمی‌گیرند و به همین دلیل، مخصوص طبقهٔ خاصی در جامعه نیستند. اما میشل لامو، جامعه‌شناس دانشگاه هاروارد، می‌گوید ورود به این دانشگاه‌ها و ادامهٔ تحصیل در آن‌ها طوری سازماندهی شده که فقط گروه خاصی از جامعه می‌توانند آن را تجربه کنند. آزمون ورودی، نظام نمره‌دهی، زندگی در خوابگاه، شرکت در جلسات دانشگاهی، همه و همه، به تبعیض و نابرابری دامن می‌زنند. میشل لامو، در گفت‌وگو با ایو برگر، پنج مورد کلیدی را دربارهٔ نابرابری آموزشی بررسی کرده است.

مشروح این گفتگو ازنظرخوانندگان گرامی می‌گذرد:

ایو برگر: پژوهش پیشگامانه شما دربارهٔ سرمنشأهای ساختاری نابرابری، برنده جایزه اراسموس شده است. لطفاً درباره سرشت و جوهره کارتان توضیح بدهید. جامعه‌شناسی چطور می‌تواند ریشه‌های نابرابری را آشکار کند؟

میشل لامو: کار جامعه‌شناسی، مکملی اساسی برای رویکردهای اقتصادی به بحث نابرابری است که بر نحوه توزیع منابع تمرکز دارد. تحلیل چندوجهی نابرابری، ناهمگونی‌های ارزش و اعتبار و عضویت فرهنگی میان طبقات را در نظر می‌گیرد. من روش تحلیلی نظام‌مندی را دربارهٔ برچسب‌زنی[1] توسعه داده‌ام و در این باره پژوهش کرده‌ام که چطور محیط زندگی افراد، ارزش‌هایی را در آنان نهادینه می‌کند.

برگر: کتاب‌هایی که انتخاب کرده‌اید فرایندهایی کیفی را بررسی می‌کند که به نابرابری دامن زده‌اند. دلیل نخستین انتخابتان، یعنی نابرابری دیرپا نوشته چارلز تیلی، چیست؟

لامو: نابرابری دیرپا کتاب بسیار تأثیرگذاری است. این کتاب تحلیل نظام‌مندی است از اینکه هویت جامعه‌شناختی چگونه به افزایش نابرابری می‌انجامد. چارلز تیلی بر دو سازوکار عمده تأکید دارد: نخستین سازوکار «انباشت فرصت» است. منظور از انباشت فرصت تلاش‌هایی درون‌گروهی است برای حفظ موقعیت‌ها و فرصت‌ها برای اعضای همان گروه. برای نمونه، در ایالات متحده آمریکا، معمولاً بودجه مدارس شهرهای مختلف بر اساس ثروت مالیات‌دهندگان محلی تعیین می‌شود.

در حومه ثروتمند بوستون، مدارسی سطح بالا وجود دارند که مزایا را از نسلی به نسل دیگر منتقل می‌کنند. سیستم طوری طراحی شده که خانواده‌هایی از آن بهره‌مند شوند که پیش‌تر از این مزایا برخوردار بوده‌اند؛ این یک نمونه از انباشت فرصت است. تیلی، سازوکارهای انباشت فرصت و سازوکارهای اجتماعی دیگری را شناسایی می‌کند که دلیل دوام نابرابری را شرح می‌دهند.

برگر: برای خوانندگانی که آشنایی دقیقی با جامعه‌شناسی ندارند، کارتان را چگونه توضیح می‌دهید؟ مثلاً پژوهشی که در کتاب آینده‌نگرانه‌تان، کرامت کارگران[2]، مستند شده است؟

لامو: من در کرامت کارگران، بخش‌هایی را در حومه پاریس و نیویورک شناسایی کرده‌ام که تعداد زیادی از ساکنانشان اعضای طبقه کارگر هستند. منظور من از «طبقه کارگر»، کارگران یقه‌سفید دون‌پایه، مانند فعالان بخش فروش و کارگران یقه‌آبی است. من با افرادی که به‌تصادف انتخاب می‌شدند مصاحبه کردم. پرسش‌هایم طوری طراحی شدند که مشخص شود این افراد برای ارزیابی دیگران از چه معیارهایی استفاده می‌کنند. سپس این معیارها را به‌شیوه‌ای نظام‌مند غربال کردم و در گام بعدی معیارهای مورد استفاده اکثریت (کارگران سفیدپوست) را با معیارهای بدنام‌ترین گروه‌ها در هر کشور–مهاجران آفریقای شمالی در فرانسه و سیاه‌پوستانِ ایالات متحده–مقایسه کردم.

در اینکه گروه‌های مختلف اخلاق را چطور تعریف می‌کنند، تفاوت‌های روشنی وجود داشت. برای نمونه، کارگران سفیدپوست ایالات متحده بر این تأکید داشتند که مهم‌ترین جنبه اخلاق «خودِ منضبط» است، یعنی اینکه صورت‌حساب‌هایتان را بپردازید و سخت کار کنید. امّا سیاه‌پوستان بر «خودِ ملاحظه‌گر» تأکید داشتند که به همبستگی و همدردی با انسان‌های دیگر و احترام به اصل و ریشه‌آنان مربوط می‌شود.

همچنین تفاوت‌های آشکاری بین دو کشور وجود داشت. در هر دو کشور، از مصاحبه‌شوندگان خواستم قهرمانانشان را نام ببرند. در ایالات متحده، نام دونالد ترامپ بارها ذکر شد. در آنجا بیشتر احتمال داشت که مصاحبه‌شوندگان «موفقیت مادی» را دلیلی برای قهرمان‌نامیدن کسی در نظر بگیرند. در فرانسه تعداد بسیار کمتری برای چنین چیزی اهمیت قائل بودند. هدف این نیست که بگوییم همه فرانسوی‌ها این‌طورند و همه آمریکایی‌ها آن‌طور؛ بلکه منظور این است که ببینیم عضویت فرهنگی در هر بافت و زمینه‌ای چه معنایی دارد و ارزش و اعتبار افراد چگونه ارزیابی می‌شود تا بتوان، در هر دو کشور، نابرابری را به چالش کشید.

تمرکز من بر مسائلی است که در بافت‌های نهادی متفاوت، مشابهند. برای نمونه، در کتاب استادان دانشگاه چگونه می‌اندیشند[3]، به موضوع ارزشیابی در حوزه تحصیلات عالی پرداخته‌ام: فرایند بررسی همکاران چگونه کار می‌کند؟ در رشته‌های دانشگاهی مختلف (مثلاً فلسفه و اقتصاد در مقایسه با تاریخ و انسان‌شناسی)، چه نوع معیارهایی ارزش و اعتبار بیشتری دارند؟ دانشگاه‌ها چگونه تعیین می‌کنند که کدام پژوهش اهمیت بیشتری دارد؟

من با اعضای هیأت‌های بررسی همکار صحبت کردم و معیارهای صوری مورداستفاده دانشگاه‌ها مانند ابتکار و خلاقیت را بررسی کردم، ولی شکل‌های گوناگون ناهمسانی را هم در نظر گرفتم: مواردی ازجمله قومیت، نوع مؤسسه (یعنی دانشگاه‌های لیبرال، دانشگاه‌های پژوهشی سرآمد) و تنوع جغرافیایی.

برگر: شما یک بار دومین کتاب پیشنهادی‌تان را این‌گونه توصیف کردید: «بازنمایی شاهانه‌ای از اینکه چطور کمّی‌سازی عملکرد، ابعاد گوناگونی از جهانمان را متحول کرده است.» درباره کتاب محرک‌های اضطراب: رتبه، سابقه و مسئولیت دانشگاهی بیشتر توضیح بدهید.

لامو: این کتاب بسیار مهم است و حرکت به‌سوی کمّی‌سازی عملکرد را با افزایش نابرابری مرتبط می‌کند. نقطه عزیمت مؤلفان محرک‌های اضطراب، انتشار رتبه‌بندی‌های دانشکده‌های حقوق در وب‌سایت یواس نیوز[4] بوده است. آن‌ها نشان می‌دهند وقتی انتشار این رتبه‌بندی‌ها آغاز شد، بسیاری از دانشکده‌های حقوق نیز برنامه‌هایشان را طوری تنظیم کردند که جایگاهشان، در معیارهایی که سنجیده می‌شود، بهبود یابد. برای نمونه، این دانشکده‌ها پذیرش متقاضیان را بر اساس امتیازاتی مشخص انجام دادند تا در سنجش امتیاز مربوط به پذیرش دانشجو آمار بهتری کسب کنند. نویسندگان کتاب، مصاحبه‌های زیادی با مدیران و اعضای دانشکده‌ها انجام داده‌اند تا دریابند کمّی‌سازی عملکرد چگونه فعالیت این دانشکده‌ها را منحرف ساخته است، انحرافی که حاصل اشاعه بیش‌ازحدِ استانداردهای مربوط به عملکرد بوده است.

اسپلند و سائودر (مؤلفان کتاب)، این کتاب را کمکی به درک ما از پدیده‌ای کلی‌تر معرفی می‌کنند، پدیده‌ای که دانشمندان علوم اجتماعی نامش را «جامعه حسابرسی» گذاشته‌اند. افراد و نهادها عملکردها را هرچه بیشتر کمّی‌سازی می‌کنند و این فرایندی است که انحراف‌ها و پیامدهای ناخواسته متعددی در پی دارد. حرکت به‌سوی جامعه حسابرسی، همبسته نئولیبرالیسم بوده است: اینکه چطور نهادهای مختلف سازوکارهای بازار را به خدمت گرفته‌اند تا اثربخشی و نتیجه را به حداکثر برسانند.

برگر: شما اشاره کرده‌اید که ارزیابی کمّی می‌تواند تا چند دهه آثاری گمراه‌کننده داشته باشد.

لامو: ابزارهای کمّی اثر تخت‌کننده دارند. برای مثال، در ایالات متحده، با ثبت معدل نمرات و امتیاز آزمون دانش‌آموزان در نرم‌افزاری به نام «نوینس»، احتمال ورود آن‌ها به دانشگاه ارزیابی می‌شود. این نرم‌افزار به دانش‌آموزان توصیه می‌کند که برای ورود به چه نوع دانشگاه‌هایی اقدام کنند، کدام دانشگاه‌ها در دسترسشان قرار دارد و کدام دانشکده‌ها را به‌عنوان گزینه تضمینی در نظر داشته باشند.

نرم‌افزار نوینس این احساس را بین نوجوانان پدید آورده که یک سلسله‌مراتب دانشگاهی بی‌چون‌وچرا وجود دارد و این سلسله‌مراتب به رقابتی شدیدتر دامن می‌زند، زیرا همه باید بر اساس مجموعه واحدی از استانداردها رتبه‌بندی شوند. اگر چنین نرم‌افزاری وجود نمی‌داشت، برای متقاضیان ورود به دانشگاه ساده‌تر بود تا درک کنند که هر دانشکده‌ای وظیفه متفاوتی دارد و می‌تواند با نیازهای دانشجویان متفاوتی سازگار باشد. این نمونه‌ای است از اینکه چطور وقتی کمّی‌سازی نهادینه شود، تأثیری منحرف‌کننده خواهد داشت.

برگر: این ما را به‌سوی دانشگاه و عنوان بعدی در فهرست شما می‌رساند: پرداخت هزینه مهمانی: چگونه دانشگاه، نابرابری را ابقا می‌کند. لطفاً درباره تأثیر زندگی دانشگاهی بر نابرابری بگویید.

لامو: این کتاب نوعی قوم‌نگاری خوابگاه‌هاست که دو زن انجامش داده‌اند. یکی از آن‌ها استاد دانشگاه میشیگان و دیگری استاد دانشگاه کالیفرنیا است، که بخشی از زندگی‌شان را در یکی دیگر از دانشگاه‌های غرب میانه گذرانده‌اند. در دوره‌ای که لارا همیلتون دستیار تحقیق بود و در خوابگاه زندگی می‌کرد، متوجه شد سیستم «مسیرهایی» را پدید آورده است که حالت‌های گوناگون تعامل با دیگران را تسهیل می‌کند. این مسیرها بسته به طبقه اجتماعی دانشجویان تفاوت زیادی با یکدیگر داشتند. مؤلفان کتاب متوجه شدند که برای شرکت در مراسم اجتماعی در دانشگاه باید پول زیادی داشته باشید تا بتوانید از عهده خرید لباس، آرایش، هزینه‌های رفت‌وآمد و غیره بر بیایید. ازآنجاکه دانشگاه پذیرای فرهنگ برگزاری مهمانی است، زنان دانشجوی سختکوش به حاشیه رانده می‌شوند و به‌این‌ترتیب دخترها تشویق می‌شوند درسشان را چندان جدی نگیرند.

هرچند دختران طبقه کارگر تمایل بیشتری دارند که به دانشگاه بروند و پسرها بیشتر دوست دارند در همان شهر زادگاهشان بمانند، اما این دخترها بیشتر به زادگاهشان برمی‌گردند. نتیجه اینکه نرخ حذف‌شدن آن‌ها بیشتر است. آن‌ها نمی‌توانند، مانند دختران طبقه متوسط روبه‌بالا، همراه با کل شبکه اجتماعی‌شان تحرک داشته باشند. بچه‌های طبقه کارگر پول کمتری برای معاشرت با دیگران دارند و درنتیجه نمی‌توانند شبکه‌ای اجتماعی به بزرگیِ شبکه اجتماعی دانشجویان طبقات بالاتر ایجاد کنند.

بحث کتاب این است که دانشگاه متمایل است به اینکه خواست‌های طبقه متوسط روبه‌بالا را تسهیل کند و زندگی دانشجویی، پیرامون مسیری تنیده شده است که دانشجویان طبقه کارگر، منابع کافی برای پیمودنش را ندارند. بنابراین، دانشگاه با پدیدآوردن شیوه‌ای از تجربه زندگی دانشگاهی به بازتولید نابرابری طبقاتی کمک می‌کند.

برگر: چگونه می‌شود از یافته‌های آرمسترانگ و همیلتون و جامعه‌شناسان دیگری که درباره طبقه کار می‌کنند، برای کاهش نابرابری، استفاده کرد؟

لامو: تأثیر کتاب آن‌ها برای مدیران دانشگاه‌ها روشن کرد که بخش‌هایی از فرهنگ نهاد دانشگاه، که به نظر نمی‌رسد ارتباطی با نابرابری داشته باشد، عملاً خوراکی برای نابرابری است. مؤلفان کتاب روشن کرده‌اند که فرهنگ مهمانی دانشگاهی هم نابرابری اقتصادی و هم نابرابری جنسیتی را بازتولید می‌کند. ازآنجاکه این کتاب جایزه‌های مهمی برده و بحث‌های گسترده‌ای را پدید آورده، می‌توانیم بگوییم این یافته‌ها به‌راستی دیده شده است.

برگر: کتاب ایجاد یک کلاس، نوشته جامعه‌شناس دانشگاه استنفورد، میشل استیون، انتخاب بعدی شما است. کمی درباره‌اش توضیح بدهید.

لامو: این کتاب به دامنه معیارهایی می‌پردازد که دانشگاه‌ها اکنون برای ارزیابی دانشجویان به کار می‌گیرند. بعد از آن، کتاب دیگری نوشته ناتاشا واریکو با عنوان سودای تنوع و تنگناهای دیگر در رابطه با نژاد، پذیرش و شایسته‌سالاری در دانشگاه‌های برجسته[5] منتشر شده است که فرایند پذیرش دانشجو در آکسفورد، براون و هاروارد را مقایسه می‌کند. درواقع دانشگاه آکسفورد، برخلاف دانشگاه‌های آمریکایی، فعالیت‌های فوق‌برنامه را در فرایند پذیرش دانشجو دخیل نمی‌کند. این موضوع تأثیر شدیدی بر نحوه وقت‌گذرانی نوجوانان آمریکایی دارد.

تأکید بر فعالیت‌های فوق‌برنامه می‌تواند اثری انحرافی داشته باشد. بسیاری از بچه‌ها خودشان را مشغول فعالیت‌هایی متعدد می‌کنند تا احتمال پذیرششان در دانشگاه را افزایش بدهند. من دانشجویی به نام استفان بلجین دارم که پایان‌نامه دکتری‌اش درباره مقایسه دانش‌آموزان دبیرستانی در بوستون و برلین است. بلجین نشان می‌دهد که چطور آمریکایی‌های نوجوان بین سنین سیزده تا هجده سال، زندگی‌شان را پیرامون افزایش پتانسیل خود برای ورود به دانشگاه‌های رده‌بالا سازماندهی کرده‌اند. نتیجه اینکه این بچه‌ها خسته و افسرده و منفی‌باف می‌شوند.

برگر: جامعه‌شناسان چیزی را که استیون مستندسازی کرده «بازتولید اجتماعی» می‌نامند و این همان چیزی است که درباره‌اش حرف می‌زنید؛ درست است؟ می‌توانید توضیح بدهید که چطور این مفاهیم جامعه‌شناسانه می‌توانند درباره مشکل نابرابری روشنگری کنند؟

لامو: مفهوم «بازتولید اجتماعی» را پیر بوردیو مطرح کرده که یکی از مهم‌ترین جامعه‌شناسان قرن گذشته بود (و من همراه با او تحصیل کردم). این مفهوم به فرایندها و ساختارهای اجتماعی‌ای اشاره می‌کند که نابرابری را فرامی‌برند و منتقل می‌کنند. برای نمونه، همان‌طور که پیش‌تر گفتم، دانشگاه‌ها دانشجویان را بر اساس سازگاری‌شان با شیوه زندگی طبقه متوسط می‌سنجند و ارج می‌نهند. بنابراین، سنجشی که بی‌طرف به نظر می‌رسد، در اصل مبتنی بر طبقه است. پیر بوردیو در بافت و زمینه فرانسوی کار کرد، اما ایده‌های او به ایالات متحده هم رسیده است.

این مفهوم به‌ویژه در ایالات متحده روشنگر است، جایی که گفته می‌شود تحصیلات عالی منجر به برابری بیشتر شده است. مفهوم «بازتولید اجتماعی» نشان می‌دهد که چطور واقعیت با این تصور در تضاد است. تحصیلات عالی فقط در تولید سرمایه انسانی خلاصه نمی‌شود، بلکه با تصاحب و تثبیت موقعیت‌های فرهنگی مبتنی بر طبقه مرتبط است، موقعیت‌هایی که در انباشتِ فرصت سهم دارند و به حفظ مرزهای طبقاتی کمک می‌کنند.

یکی از دانشجویان سابقم، لورن ریورا، کتابی نوشته است که اهمیت ویژه‌ای دارد. لورن ریورا فرهنگ کارفرمایان نخبه را با تمرکز بر شرکت‌های حقوقی، بانک‌های سرمایه‌گذاری و مشاوران مدیریتی تحلیل کرده است. او مصاحبه‌های کاری فرایندهای انتخابی شرکت‌های برجسته را بررسی کرده است. بحث ریورا این است که طبقه فرایند انتخاب را شکل می‌دهد. ریورا نشان می‌دهد کارفرمایان برای چیزی به اسم «عامل آسایش» ارزش قائلند و اغلب با اصطلاح «آزمون فرودگاه» از آن یاد می‌کنند. آن‌ها [از خودشان] می‌پرسند: «اگر با این متقاضی به سفری بروم و همراه با او در فرودگاه گیر کنم، آیا من و این متقاضی چیزی خواهیم داشت تا درباره‌اش حرف بزنیم؟»

این آزمون معیارهای مورداستفاده در رویه استخدام را تحت تأثیر قرار می‌دهد. کارفرمایان کسانی را استخدام می‌کنند که فعالیت‌های مشابهی دارند. این فعالیت‌ها بستگی زیادی به طبقه دارند، چون برای انجامشان منابع فراوانی لازم است. کتاب شجره‌نامه هم به حوزه دیگری می‌پردازد که کسانی که عضو طبقه متوسط نیستند، در آن جریمه می‌شوند.

برگر: چنین به نظر می‌رسد که ریورا به مفهوم سرمایه فرهنگی اشاره دارد، مفهومی که در مرکز کتاب شما، پول، اخلاقیات و رفتار[6]، قرار گرفته است. می‌توانید مفهوم سرمایه فرهنگی را در بافت کتابتان توضیح بدهید؟

لامو: آشنایی با فرهنگ سطح بالا چیزی است که «سرمایه فرهنگی» می‌نامیم. نظریه بوردیو این است که سرمایه فرهنگی، شبکه‌هایی را تقویت می‌کند که بر دسترسی افراد به چیزهای مختلف مؤثر است. اگر بچه خانواده‌ای از طبقه متوسط بوده‌اید و والدینتان هر یکشنبه شما را به موزه بردهاند، آن‌وقت می‌توانید درباره تفاوت امپرسیونیسم و اکسپرسیونیسم انتزاعی حرف بزنید. این شکلی از سرمایه فرهنگی است که به بچه‌های طبقه متوسط امکان می‌دهد به شبکه‌هایی دسترسی داشته باشند که در نوع خود دور از دسترس بچه‌های طبقه کارگر قرار دارند. سرمایه فرهنگی، احساسی از آسایش فرهنگی را عرضه می‌کند که در موقعیت‌هایی بسیار گوناگون می‌تواند مفید و ارزشمند باشد. این آسایش برای بیان و نمایش هویت طبقه متوسط، اهمیتی اساسی دارد.

بوردیو در کار خلاقانه‌اش بر بازتولید طبقه و فرهنگ سطح بالا تمرکز داشت. من در کار تجربی‌ام، به‌ویژه در پول، اخلاقیات و رفتار، نشان داده‌ام که آمریکایی‌ها درک وسیع‌تر و بازتری نسبت به فرهنگ دارند، ولی همچنان با حذف نمادین درگیرند. مثلاً آمریکایی‌های عضو طبقه متوسط روبه‌بالا برای همه ژانرهای موسیقایی ارزش قائلند. اما، همان‌طور که مقاله مشهوری با عنوان «همه‌چیز غیر از هوی‌متال»[7] به قلم بتانی بریسون نشان می‌دهد، بیزاری از [انواع خاصی از] موسیقی نیز معرِّف طبقه است. تمایل ما این است که بیشترین بیزاری را داشته باشیم از ژانرهای موسیقایی‌ای که مرتبطند با گروه‌هایی که از نظر اجتماعی در دورترین فاصله با ما قرار گرفته‌اند. برای اعضای طبقه متوسط روبه‌بالای سفیدپوست، این نوع موسیقی، موسیقیِ هوی‌متال (یکی از علاقه‌مندی‌های طبقه کارگر) است.

برگر: چگونه می‌شود به مسأله بازتولید امتیازهای ویژه پرداخت و درعین‌حال در آتش پوپولیسم هیزم نریخت؟

لامو: امیدواری من در مقام پژوهشگر این است که مردم به نقشی که طبقه در ادامه‌یافتن نابرابری دارد، آگاه شوند و برای سنجش سراغ معیارهای تکثرباورانه‌تری بروند. اگر سنجش و ارزیابی را بر معیارهای باریک پختگی فرهنگی استوار کنیم، آن‌وقت [دسترسی به] امتیازهای ویژه را بازتولید کرده‌ایم.

اگر بخواهیم ارزش و منزلت انسانی افرادی از پس‌زمینه‌های مختلف را درک کنیم، باید بکوشیم تا در تعامل‌های روزمره‌مان کمی از نابرابری بکاهیم و درعین‌حال حواسمان به نقدهای پوپولیسم باشد. وقتی سفیدپوستانِ طبقه کارگر، نخبگان را نفی می‌کنند، درواقع نوعی آگاهیِ تیزهوشانه را به نمایش می‌گذارند نسبت به اینکه در پایین‌ترین رده سلسله‌مراتب فرهنگی جای گرفته‌اند. اگر اعضای طبقه متوسط روبه‌بالا نسبت به اینکه چطور رفتارشان بیزاری طبقاتی را تغذیه می‌کند هشیاری بیشتری کسب کنند، شاید روزی برسد که این افراد هیزم کمتری به آتش پوپولیسم بریزند.

***

پی‌نوشت‌ها:

*این مطلب گفت‌وگویی است با میشل لامو و با عنوان «MICHELE LAMONT ON THE SOCIOLOGY OF INEQUALITY» که در وب‌سایت فایو بوکس منتشر شده است. وب‌سایت ترجمان آن را در تاریخ ۲۸ بهمن ۱۳۹۷ با عنوان «دانشگاه‌ها چگونه نابرابری را در جامعه تشدید می‌کنند؟» و ترجمهٔ حسین رحمانی منتشر کرده است.

**میشل لامو (Michele Lamont) استاد تمام جامعه‌شناسی و مطالعات سیاه‌پوستان و بومیان آمریکا در دانشگاه هاروارد است. لامو سال ۲۰۱۷، به‌خاطر مساهمت در پیشبرد علوم اجتماعی در جهان، برندهٔ جایزهٔ اراسموس شد. لامو تابه‌حال بیش از ده کتاب و صد مقاله و فصل کتاب نوشته است.

جلب احترام: پاسخ به بدنامی و تبعیض در ایالات متحده، برزیل و اسرائیل (Getting Respect: Responding to Stigma and Discrimination in the United States, Brazil, and Israel) و استادان دانشگاه چگونه می‌اندیشند (How professors think) نام دو کتاب اخیر اوست.

1- stigmatization

2- The Dignity of Working Men

3- How Professors Think

4- U S News and World Report

5- The Diversity Bargain: And Other Dilemmas of Race, Admissions, and Meritocracy at Elite Universities

6- Money, Morals and Manners

7- Anything But Heavy Metal

آگهی دعوت به مجمع عمومی فوق‌العاده
شرکت راه‌کارهای هوشمند اقتصادی و مدیریتی آریافن گستر (سهامی خاص)
به شماره ثبت ۴۸۷۳۰۳ و شناسه ملی ۱۴۰۰۵۶۲۰۲۲۱

بدینوسیله از کلیه سهامداران شرکت فوق دعوت می‌شود در جلسه مجمع عمومی فوق‌العاده ساعت ۱۰ صبح روز پنجشنبه مورخ ۳۱ فروردین ۱۴۰۲ در محل دفتر شرکت حضور به هم رسانند.

دستور جلسه: افزایش سرمایه

هیات مدیره

آگهی دعوت از بستانکاران احتمالی شرکت آرمان آفرینان فردا سهامی خاص (درحال تصفیه) به شماره ثبت ۲۹۷۲۲۱ و شناسه‌ملی ۱۰۱۰۳۳۵۰۶۰۸ (نوبت اول)

در اجرای ماده ۲۲۵ قانون تجارت از کلیه بستانکاران شرکت آرمان آفرینان فردا سهامی خاص (در حال تصفیه) که آگهی انحلال و تعیین مدیرتصفیه آن در روزنامه رسمی شماره ۲۲۵۲۷ مورخ ۱۴۰۱/۰۵/۰۱ صفحه ۲۳ آگهی گردیده است، دعوت به عمل می آید تا ظرف مدت حداکثر شش ماه از تاریخ انتشار نوبت اول این آگهی با ارائه مدارک مثبته ادعای خود به محل تصفیه شرکت واقع در تهران، بزرگراه کردستان، خیابان حکیم اعظم، پلاک ۱۷، طبقه اول، واحد غربی کدپستی ۱۹۹۱۶۴۷۳۱۴ مراجعه نمایند. بدیهی است که شرکت در مورد هرگونه ادعای احتمالی که خارج از مهلت فوق به شرکت منعکس گردد مسئولیتی نخواهد داشت.

حسن کریمی - مدیر تصفیه شرکت آرمان آفرینان فردا سهامی خاص (در حال تصفیه)

آگهی مناقصه

شرکت سیمان خزر در نظر دارد انجام عملیات سخت پوشکاری بر روی غلطک ها و سینی مربوط به آسیاب FLSATOX50 کارخانه خود را از طریق مناقصه عمومی به پیمانکار واگذار نماید. لذا از کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی واجد شرایط دعوت به عمل می آید جهت دریافت اسناد مناقصه به وب سایت سیمان خزر به آدرس www.khazarcement.ir و یا به واحد بازرگانی شرکت واقع در کارخانه مراجعه و حداکثر به مدت ۱۰ روز پس از چاپ آگهی در روزنامه اطلاعات پیشنهاد فنی و مالی خود را به صورت پاکت دربسته و لاک و مهر شده در بازه زمانی اعلام گردیده به نشانی کارخانه: لوشان، کیلومتر ۸۰ جاده قزوین – رشت کد پستی ۴۴۵۳۱۴۷۱۹۸ دبیرخانه حراست کارخانه تحویل فرمایند.

متقاضیان محترم می توانند جهت بازدید، از تاریخ چاپ آگهی در ساعات اداری همه روزه به آدرس کارخانه مراجعه نمایند و یا جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن های ۵-۳۴۶۰۳۵۰۱-۰۱۳ داخلی ۳۵۱ واحد بازرگانی و داخلی ۳۵۳ واحد فنی تماس حاصل فرمایند.

شرکت سیمان خزر (سهامی عام)

آگهی دعوت از بستانکاران (نوبت دوم)
شرکت خدمات فناوری نوآور پاسارگاد (سهامی خاص)
به شماره ثبت ۳۶۱۶۳۴ و شناسه ملی ۱۰۳۲۰۱۳۹۷۱۶

آگهی دعوت از بستانکاران شرکت خدمات فناوری نوآور پاسارگاد (سهامی خاص) به شماره ثبت ۳۶۱۶۳۴ و شناسه ملی ۱۰۳۲۰۱۳۹۷۱۶ در اجرای ماده ۲۲۵ اصلاحیه قانون تجارت از کلیه بستانکاران شرکت خدمات فناوری نوآور پاسارگاد در حال تصفیه (سهامی خاص) به شماره ثبت ۳۶۱۶۳۴ و شناسه ملی ۱۰۳۲۰۱۳۹۷۱۶ که آگهی انحلال آن در صفحه ۳۲ روزنامه رسمی کشور به شماره ۲۲۶۹۳ مورخ ۱۴۰۱/۱۱/۲۳ درج گردیده است دعوت به عمل می‌آید تا ظرف مدت حداکثر ۶ ماه از تاریخ انتشار آگهی نوبت اوّل با ارائه مدارک مثبته ادعای خود را به مدیران تصفیه آقای سید مرتضی حسینی به شماره همراه ۰۹۱۲۶۲۶۵۵۷۵ و سرکار خانم زهرا عزیزی به شماره ۰۹۱۲۷۲۵۶۱۹۴ مستقر در آدرس: تهران، شهرستان پردیس، بخش بومهن، دهستان کرشت، روستا پارک فناوری، محله پردیس، فاز ۶ (پارک فناوری)، کوچه نوآوری ۱۲، پلاک ۱۲۱، طبقه همکف- کدپستی: ۱۶۵۴۱۲۰۸۳۹ مراجعه نمایند. بدیهی است شرکت و مدیر تصفیه در مورد هرگونه ادعای احتمالی که خارج از مدت فوق به شرکت منعکس گردد هیچ مسئولیتی نخواهند داشت.

مدیران تصفیه شرکت خدمات فناوری نوآور پاسارگاد (سهامی خاص) در حال تصفیه:
جناب آقای سید مرتضی حسینی و سرکار خانم زهرا عزیزی

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی سالیانه
شرکت ایرکست شاونبرگ تهران (سهامی خاص)
به شماره ثبت ۱۸۶۴۳۲ و شناسه ملی ۱۰۱۰۲۲۸۵۰۸۷

بدینوسیله از کلیه سهامداران شرکت دعوت به عمل می آید تا در جلسه مجمع عمومی عادی سالیانه که رأس ساعت **۱۱:۳۰** روز **جمعه** مورخ **۱۴۰۲/۰۲/۰۸** در محل قانونی شرکت تشکیل می گردد، حضور بهم رسانند.

دستور جلسه مجمع عمومی عادی سالیانه:
۱- انتخاب رئیس، منشی و ناظران
۲- گزارش مدیر عامل
۳- تأیید صورت های مالی پس از شنیدن گزارش بازرس
۴- انتخاب اعضای هیئت مدیره
۵- انتخاب بازرس قانونی و حسابرس
۶- تعیین روزنامه کثیرالانتشار
۷- تصویب سیاست های عمومی شرکت

هیئت مدیره شرکت ایرکست شاونبرگ تهران (سهامی خاص)

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی بطور فوق‌العاده شرکت نوکان فرایند (سهامی خاص) به شماره ثبت ۲۴۴۱۴۸ و شناسه ملی ۱۰۱۰۲۸۴۸۱۴۹

بدینوسیله از کلیه صاحبان سهام شرکت نوکان فرآیند (سهامی خاص) و یا نمایندگان قانونی آنها دعوت به عمل می آید تا در جلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده این شرکت که با دستور جلسه ذیل در ساعت ۱۰ صبح روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۲/۱۰ در محل دفتر شرکت به آدرس تهران، خیابان جردن، خیابان ناهید غربی، پلاک ۶۰، واحد ۳ برگزار می‌گردد، حضور بهم رسانند.

دستور جلسه:
۱. انتخاب ۵ نفر از سهامداران شرکت بعنوان اعضای هیئت مدیره جدید.
۲. تصمیم گیری و تعیین تکلیف درخصوص سود انباشته شرکت.

هیئت مدیره شرکت نوکان فرآیند

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده (نوبت دوم) انجمن هسته ای ایران

بدینوسیله از کلیه اعضای پیوسته انجمن هسته‌ای ایران به شماره ثبت ۱۶۸۶ و شناسه ملی ۱۰۱۰۰۱۵۷۴۲۰ دعوت به عمل می‌آید تا در جلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده (نوبت دوم) انجمن که در ساعت ۱۶ مورخ ۱۴۰۲/۰۲/۰۶ به صورت حضوری در محل دفتر انجمن به آدرس: تهران، انتهای امیر آباد شمالی، خیابان بیست و یکم، پلاک ۶۰، طبقه دوم تشکیل می‌گردد شرکت نماید. لینک جلسه در سایت انجمن به نشانی www.nsi.ir جهت شرکت به صورت مجازی اطلاع رسانی می‌گردد.

دستور جلسه مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده (نوبت دوم)
۱-بررسی و تصویب پیشنهادات هیأت مدیره و بازرس
۲-تعیین میزان حق عضویت
۳-بررسی و تصویب ترازنامه و صورتحساب درآمدها و هزینه های سال مالی گذشته و بودجه سال آتی انجمن

هیئت مدیره

آگهی مناقصه عمومی نوبت دوم

شرکت سیمان خزر در نظر دارد به منظور بررسی تاسیسات لوله کشی گاز کارخانه خود و همچنین انجام عملیات حفاظت کاتدی طبق نقشه پیوست از طریق مناقصه عمومی اقدام نماید. لذا از کلیه واجدین شرایط دعوت به عمل می آید جهت دریافت نقشه و اطلاعات فنی به وب سایت سیمان خزر به آدرس www.khazarcement.ir مراجعه و حداکثر به مدت ۱۰ روز پس از چاپ آگهی پیشنهاد فنی و مالی و نیز کپی اسناد و مدارک و رزومه شرکت مشتمل بر سوابق مرتبط با موضوع مناقصه مزبور را با قید مدت زمان تحویل و سایر شرایط دیگر به صورت پاکت دربسته و لاک و مهر شده به نشانی کارخانه: لوشان، کیلومتر ۸۰ جاده قزوین – رشت کد پستی ۴۴۵۳۱۴۷۱۹۸ واحد حراست تحویل و یا به شماره فاکس ۳۴۶۰۴۳۱۷-۰۱۳ دبیرخانه حراست کارخانه ارسال فرمایند.
- پیشنهادات قیمت با متغیرهای مالی و زمانی بررسی و تصمیم گیری می شود.
- هزینه درج آگهی مناقصه به عهده برنده مناقصه می باشد.
- شرکت در رد یا قبول هر یک از پیشنهادات مختار می باشد.
- تأدیه پیش پرداخت در ازا ضمانت نامه معتبر به همان مبلغ انجام خواهد شد. بدیهی است ضمانت نامه فوق پس از پایان کار به فروشنده مسترد می گردد.
- با توجه به زمان بر بودن بررسی استعلام ها و اعلام برنده مناقصه، مقتضی است اعتبار پیشنهاد قیمت پس از پایان مهلت مناقصه (استعلام) حداقل برای یک ماه کاری درج گردد.
- در صورت نیاز به اطلاعات فنی و بازرگانی مربوط به مناقصه با شماره تلفن های ۵-۳۴۶۰۳۵۰۱-۰۱۳ داخلی ۲۰۶ واحد بازرگانی و ۳۵۶ واحد انرژی شرکت تماس حاصل فرمایید.

شرکت سیمان خزر (سهامی عام)

آگهی تمدید نوبت اول مناقصه عمومی خرید دو دستگاه جم سیستم

شرکت حفاری و اکتشاف انرژی گستر پارس

در نظر دارد مناقصه عمومی خرید دو دستگاه جم سیستم را که در روز شنبه مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۱۳ در روزنامه اطلاعات به چاپ رسیده بود، مطابق با تاریخ‌های ذیل برای نوبت اول تمدید نماید. لذا از کلیه متقاضیان که دارای صلاحیت، توانمندی و سوابق تأمین مرتبط می‌باشند، دعوت می گردد طبق شرایط ذیل نسبت به دریافت اسناد اقدام نمایند:

تحویل اسناد مناقصه: از روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۱/۲۰ لغایت روز شنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۱/۲۶

**آخرین مهلت ارائه پاکات پیشنهادات